

David Irving solgte utvalgte Goebbels-dagbøker som han fant i Moskva – men han kikket ikke på Auschwitz-dokumentene som beviser at han selv forfalsker nazi-historien.

102760

Gasskamrene i Auschwitz var fantasifostre, mente historikeren David Irving i alle fall så sent som i forrige uke. (Foto: Tom Martrinsen)

Mini-Goebbels til salgs

Mens The Sunday Times lar høyreekstremist David Irving boltre seg med de Goebbels-dagbøkene han lurte seg til å kopiere i Moskva: –I det samme arkivet kunne han studert en annen samling nazi-materiale som har ligget der i 45 år, konstaterer The Independent on Sunday – dokumentene fra SS-administrasjonen i Auschwitz.

–De egner seg kanskje ikke som serie. Men de har en historie å fortelle – og det er en historie som Irving ikke ønsker å lese.

JON-HJALMAR SMITH
INNSYN

Selvfølgelig ikke. Det får klare seg at denne raske revisjonistiske historiker måtte ofre sin sentrale tese om at Adolf Hitler ikke utryddet jøder og knapt nok kjente til denslags – mot å få en million for Joseph Goebbels av Sunday Times. Vi kan ikke vente at han skal gi opp lesen om at Auschwitz ikke var en utryddelsesleir.

Historieforfalskning

For denne løse påstanden er det sikre grunnlaget for Irvings posisjon som en mini-Goebbels på flytende tysk blant nynazister og andre høyreekstremister i Tyskland. Det nazistiske Instituttet for Historical Review – og in-

stituttet for systematisk historieforfalskning – lanserer Irving som en «verdensberømt mesterhistoriker»:

–Med sin balanserte framstilling av Hitler og hans tredje rike, basert på primærkilder, skaper han vilt raseri blant dem som lider av nevrotisk Hitler-angst. Fremdeles får Auschwitz-troende anfall når han insisterer på at det ikke finnes bevis for at Hitler ga ordre om jødeforfølgelser eller kjente til denne politikken...

Men nå insisterer han ikke akkurat på det lenger, og forsåvidt skulle ingen få anfall. Likevel forstår vi godt at Barbara Amiel – dette høyrevridde orakel i Sunday Times – skulle ønske at avisen kunne sluppet å bruke Irving for å få tak i Goebbels-dagbøkene.

Om ikke så sterkt at hun ville nøyd seg med å lese utdragene i Daily Mail og Dagbladet: –Følelsesmessig vrir det seg i meg å gi penger til en sånn mann. Men hvis vi hisser oss opp over det, er vi like sprø som David Irving selv, konkluderer hun i et lett svulstig forsvar for sin avis – og det er litt urettferdig.

En million eller to

For sprø er han ikke, i motsetning til lesere som måtte feste lit til ham. Ingen skal mistenke Irving for å tro på de teorier han lanserer. Som historiker har han funnet sin nisje, og han kan alltid finne en ny hvis han får en million eller to for det. Han var den første som avslorte de falske Hitler-dagbøkene – og han var den siste som ville ha det til at de likevel var ekte:

–Det var flere faktorer som gjorde dette til en besnærende tanke for ham, ved siden av at

det selvfølgelig ville skaffe ham ny publisitet. Irving hadde alltid trivdes i rollen som *enfant terrible*. Han likte å gi liberalerne gasehud. Nå, for første gang i hans karriere, hadde hans standpunkt brakt ham på linje med den konvensjonelle opinion. Det var ikke hans stil, og det uroet ham, forklarer Robert Harris i standardverket «Selling Hitler».

Sannheten

Denne gangen gjaldt det å selge Joseph Goebbels. Men vi skal ikke se helt bort fra at Irving kunne være beredt til å selge også Auschwitz-dokumentene, hvis han mot enhver formodning skulle finne en kjøper med den nødvendige tillit til ham. Det er den seriøse britiske historikeren Gerald Fleming som har studert dem i Moskva:

– SS dokumentene eksisterer fordi noen gudskjelov glemte å brenne dem. De er et viktig bidrag til å utdype vår viten om masseutryddelsen med gass i Polen og underbygge sannheten, sier Fleming til The Independent – og tror han at dette vil få en Irving til å endre mening?

Nei: – Irving nekter å godta det som ikke passer inn i hans tese, det som er i strid med hans teori. Han vil bare påstå at dokumentene er falsknerier. Det lar seg ikke gjøre å føre en vitenskapelig diskusjon med en mann som ganske enkelt overser eller forkaster de bevis som kvalifiserte forskere aksepterer. Nettopp: – Gasskamrene i Auschwitz var et fantasifoster fra den britiske propagandaen, gjentok David Irving i forrige uke – før han lot seg markedsføre i Sunday Times.